

עפ"ג 13/12/63129 - נדב פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"ג 13-12-63129 פרץ נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

עווד גרשון, שופט, אב"ד

כמאן סעב, שופט

תמר שרון נתנאל, שופטת

המערער:

נדב פרץ

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

פסק דין

לפנינו עורור על חומרת העונש אשר הוטל על המערער על ידי בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת הרכבת רמה לאופר חסן) בתיק פלילי 12-01-9074.

המערער הובא לדין בבית משפט השלום בגין עבירות של פצעה בנسبות מחמירות כשהעבריין מזין בנשך קר - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין התשל"ז- 1970 (להלן: "חוק העונשין"), ביחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין ותקיפת סתם - עבירה לפי סעיף 379 לאותו חוק.

בכתב האישום נתען כי ביום 11/08/06, בשעה 03:00, ביציאה מהפאב "קישקשתא" שבקריית חיים ועל רקע יוכח בין המערער לבין המתלוון, תקף הראשו את האחרון, בכר שדחף אותו והשליך לעברו ابن שהחזיק בידו. האבן לא פגעה במתלוון.

בהמשך תקף המערער את המתלוון שלא כדין באמצעות בקבוק עשוי זכוכית בכר שהכה בו בפנים. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למTELוון שני פצעים סביר עין שמאל, פצעים חזירים את העור ואת תת העור, כמתואר בכתב האישום ובגזר הדין.

המערער הודה בעבודות כתב האישום המתוקן, הורשע על פי הודהתו, בעניינו הוגש תסקير של שירות המבחן ולאחר שהצדדים טענו לעונש השיט עליו בית המשפט השלום הנכבד את עונש של 10 חודשים מאסר בפועל בגין תקופת מעצרו מיום 11/09/05 ועד ל- 11/12/09 בצויר עונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

כאמור, העורור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל.

המעורר טוען כי בית משפט השלום החמיר אותו יתר על המידה, לא התחשב בנסיבות וב עברו הנקוי ועל כן, מتابקש בית משפט זה לקבל את הערעור ולהקל בדין. עוד טוען כי העבירה בוצעה לפני כשנתיים וחצי ועל כן, ראוי לסתן לעובדה זו משקל בקביעת העונש, דבר שלא נעשה על ידי בית משפט השלום.

לדעת בא כוח המערער, העונש שהוטל על המערער חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים תוך שהוא מפנה לפסיקה שהגish במסגרת טיעוני בפנינו.

המשיבה סבורה כי העונש שהוטל על המערער הינו עונש מאוזן, מדוד ושוקל וכי מעשי האלים בהם נקט המערער הצדיקו הטלת עונש של מאסר ממשי כאשר בית משפט השלום קבע מתחם ענישה ובוחר להטיל עונש המצו依 בסוף התחתון של מתחם זה.

המשיבה הפנתה גם כן לפסיקה של בית המשפט.

בחנו את טענות המערער ונתנו את דעתנו למצוקה הרבה של אמו ולנסיבות הקשות. יחד עם זאת, עליינו לבחון האם אכן הערכאה הדיונית טעה והטילה עונש החורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ולאחר מכן שבחנו את מכלול הנسبות, לרבות נסיבות אמו של המערער, נסיבות שאיןן קשורות למעשה העבירה וליתר נסיבותיו האישיות של המערער עצמו - לא שוכנענו כי העונש שהושת עליו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת.

מעשי האלים הפכו לתופעה מדאיגה שמחייבת הטלת עונשים הולמים על ידי בית המשפט. האלים שבה נקט המערער היא אלימות קשה שגרמה לפציעה לא קלה בפנוי של המתלוון. לדעתנו, בית משפט השלום נתן ביטוי לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועד לגזרת דין של המערער בהטילו רק 10 חודשים מאסר בפועל, כך שגם זה לא נעלם מעניין הערכאה הדיונית.

בית משפט השלום סקר את גישת בתי המשפט בעבירות האלים ובעיקר את גישתו של בית המשפט העליון, כמפורט בಗזר הדין וקבע מתחם ענישה שנראה לנו הולם את הנسبות ואת מדיניות הענישה הנהוגה והטיל 10 חודשים עונש המצו依 בסוף התחתון של המתחם.

זאת ועוד, נתנו דעתנו להמלצת שירות המבחן שהתרשם מרמת הסיכון הגבוהה להתנהגות מפרת חוק מטעמו של המערער בהתחשב בנסיבות, נתן עובדתי שגם בית משפט השלום לא התעלם ממנו וכן בצדק החלטת שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לדאבון הלב ולמרות נסיבותה הלא קלות של משפחת המערער, עדין אין בכך כדי להצדיק התרבות ערכאות הערעור בעונש שהוטל על המערער, הן בשל נסיבות העבירה וגישת בתי המשפט כעולה מהפסיקה שהובאה על ידי בית משפט השלום בעמוד 19 ו-20 לגזר דין).

סוף דבר אנו בדעה כי אין מקום להתערב בגזר דין של בית משפט השלום הנכבד ועל כן אנו דוחים את העreauו.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, במעמד הנוכחים.

תמר שרון נתנאל, שופטת

כמאל סעב, שופט

יעוד גרשון, שופט (אב"ד)